

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 16/2026
28.01.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Слободана Велисављевића и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александре Милошевић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-102/24 од 11.03.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-260/25 од 24.09.2025. године, исправљена решењем Кж1 260/25 од 30.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 28.01.2026. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Александре Милошевић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-102/24 од 11.03.2025. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1-260/25 од 24.09.2025. године, исправљена решењем Кж1 260/25 од 30.10.2025. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици К-102/24 од 11.03.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци, за коју казну је одређено да ће је издржавати у просторијама у којима станује, без примене електронског надзора. Од окривљеног је трајно одузето конвертибилно оружје и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1-260/25 од 24.09.2025. године, исправљена решењем Кж1 260/25 од 30.10.2025. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а пресуда Вишег суда у Сремској Митровици К-102/24 од 11.03.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног АА - адвокат Александра Милошевић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 2) ЗКП, повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или их укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен и нема прописан садржај.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводећи да је окривљени био у неотклоњивој правној заблуди у смислу члана 29. став 2. КЗ, јер није знао да је понашање које предузима, у закону предвиђено као кривично дело. Наиме, да би се у конкретном случају знало шта значи „конвертибилно оружје“ и какво поступање је тачно забрањено односно „неовлашћено“ неопходно је консултовати Закон о оружју и муницији којим је прописано који све услови морају бити испуњени за држање и ношење одређеног оружја, а све и да је окривљени, пре него што је пријавио предметно оружје на граничном прелазу, прочитао члан 348. КЗ, самим увидом у наведену законску норму није могао да зна да у том тренутку чини кривично дело, нити је то на његовом месту могао знати просечни грађанин. Бранилац истиче и да је неовлашћено држање и ношење конвертибилног оружја у смислу одредбе важећег Закона о оружју и муницији предвиђено као кривично дело тек изменама и допунама Кривичног законика које су ступиле на снагу 01.06.2017. године, а пре наведених измена члана 348. КЗ, у оружје чије је неовлашћено држање и ношење представљало кривично дело спадало је ватрено оружје, распрскавајуће и гасно оружје, али не и стартно оружје, а све је то знатно након тренутка када је окривљени купио оружје које му је трајно одузето.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 348. став 1. Кривичног законика прописано је да ко неовлашћено израђује, преправља, продаје, набавља, врши размену или држи ватрено оружје, конвертибилно или онеспособљено оружје, његове дело, муницију, експлозивне материје или минско- експлозивна средства, казниће се затвором од 6 месеци до 5 година и новчаном казном, док је ставом 4. истог члана прописано да ко неовлашћено носи предмете дела из става 1. и 2. тог члана ће се казнити затвором од 2 до 12 година.

Чланом 29. став 1. КЗ прописано је да није кривично дело оно дело које је учињено у неотклоњивој правној заблуди, а ставом 2. истог члана прописано је да је правна заблуда неотклоњива, ако учинилац није био дужан и није могао да зна да је његово дело забрањено.

Из изреке првостепене пресуде произилази да је окривљени у време и на месту ближе описаном у изреци, у стању урачунљивости, свестан свог дела и његове забрањености, а чије извршење је хтео, неовлашћено носио конвертибилно оружје без дозволе надлежног органа и то један пиштољ италијанске производње марке „Kimar“, модел 92.

По налажењу Врховног суда из изреке побијане пресуде произилазе сви битни елементи кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим и то како објективни, обзиром да је исти неовлашћено носио конвертибилно оружје без дозволе надлежног органа, тако и субјективни који се тичу умишљаја и свести о забрањености дела.

Поред изнетог, околност да је предметни пиштољ пронађен у путној торби окривљеног међу личним стварима у пластичном коферу, у пртљажнику путничког возила, дакле сакривен, у конкретном случају, говори у прилог чињеници да је окривљени знао да је ношење конвертибилног оружја забрањено, односно да је био свестан забрањености свог дела, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца, којима се указује на постојање неотклоњиве правне заблуде, од стране овог суда, оцењени као неосновани.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, јер пресуда нема разлога у погледу закључка суда да је окривљени био свестан забрањености свог дела, јер није образложио због чега сматра да то што се окривљени разуме у оружје и разликује гасно и стартно оружје искључује могућност да није био свестан забрањености свог дела, нити због чега чињеница да је окривљени био у затвору пар месеци пре извршења кривичног дела не указује да му нису биле доступне информације о томе да је дело забрањено, затим да у образложењу пресуде није објаснио како је на несумњив начин утврдио да је окривљени био свестан забрањености свог дела. Такође, захтевом се истиче и да је чињенично стање на коме је пресуда заснована непотпуно утврђено и наводи да суд претпоставља да је окривљени познавао законске прописе јер се у Италији распитивао под којим условима може да набави пиштољ, а да је при томе купљени пиштољ пријавио на граничним прелазима у Републици Словенији, Републици Хрватској и на крају Републици Србији. Нелогично је да окривљени сачека да му полицајци, које је претходно уочио, приђу, легитимишу га и да им он сам пријави пиштољ, а да при томе, како то суд закључује, зна да је то што чини кривично дело.

Како наведене повреде, не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека

окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио недозвољеним.

Поред наведеног, бранилац окривљеног истиче и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, међутим, како бранилац окривљеног у захтеву уопште не наводи у чему се састоји наведена повреда закона, то је стога Врховни суд оценио да у овом делу поднети захтев нема прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда закона на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев, у односу на повреду закона наведену у изреци одбио као неоснован, док је у осталом делу, на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, члана 484. и 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић